

Nr 129.

Av herr **Ståhl m. fl.**, *angående tilläggspremier åt vissa värnpliktiga, som inkallats till undergående av officers- eller underofficersutbildning.*

I enlighet med Kungl. Maj:ts förslag (prop. nr 346) beslöt 1946 års riksdag att avsevärt höja premierna för de kategorier värnpliktiga som efter den 1 januari 1947 komme att uttagas till officers-, reservofficers- eller underofficersutbildning. Författningen i ämnet har den 17 innevarande januari utkommit från trycket, innehållande detaljerade föreskrifter jämte vissa vid riksdagsbeslutet i stort sett förutsedda övergångsbestämmelser.

Syftet med dessa avsevärt förhöjda premier var som bekant att stimulera till frivilligt deltagande i denna militära utbildning eller att i varje fall hålla dem ekonomiskt skadeslösa, som därtill erhöle kommendering.

En följd av dessa i och för sig välbetänkta åtgärder, som vid riksdagsbeslutets fattande näppeligen helt kunde förutses, var det missgynnande, som härigenom komme att drabba de kontingenter, som inkallats till tidigare tjänstgöring. Detta gäller deltagare i både officerskurser och underofficerskurser. Sammanlagt ha vid dessa kurser utbildats i runt tal 850 officerare och lika många underofficerare. Till dessa har utgått en premie endast hälften så stor som den, vilken hädanefter kommer kadetter i exakt samma predikament till del. Att detta kan vara berättigat ur synpunkten av att stimulera till deltagande må kunna sägas, men lika visst är, att en sådan synpunkt omöjligt kan tillmätas vitsord för de enskilda, som känna sig drabbade av olikheten, endast därför att de råkat inkallas till de första kurserna. För dem framstå de olika måtten vid premieringen såsom en personlig orättvisa. Därtill kommer, att även denna personalgrupp kontinuerligt och på frivillig väg genom deltagande i årliga fortbildningskurser måste hålla sin militära kunighet vid makt. Det säger sig självt, att villigheten till dylik utbildning och därigenom den militära dugligheten skulle i hög grad vinna på att vederbörande ej kände sig av statsmakterna direkt missgynnade.

I hur hög grad dessa kategorier kadetter böra hållas skadeslösa måste bli föremål för en skälighetsprövning. Det förefaller som om de rimligen borde komma i åtnjutande av samma belopp, som gälla för dem, vilka äro inkallade under övergångstiden, d. v. s. 2 500 kronor resp. 1 000 kronor. Men även om en omprövning av frågan nu skulle ge vid handen, att inte ens detta belopp kan tilldelas dem, måste det understrykas, att en rimlig gottgörelse måste framstå som skälig för dessa inkallade.

Med stöd av vad som sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att till de värnpliktiga, som inkallats till undergående av officers- eller underofficersutbildning utan att komma i åtnjutande av vid 1946 års riksdag beslutade förmåner, måtte utbetalas en tilläggspremie av resp. 1 000 kronor och 500 kronor eller det belopp, som vid prövning av frågan kan finnas möjligt och skäligt, samt att riksdagen måtte bevilja det anslagsbelopp, som för detta ändamål finnes erforderligt.

Stockholm i januari 1947.

Manne Ståhl.

Seth Molander.

Gunnar Hedlund.

James I. A. Dickson.
